

blev trukket tilbage, efter at det havde vist sig, at forslaget ikke havde udsigt til vedtagelse.

6. udvalgs resolutionsforslag blev den 8. december 1969 vedtaget i generalforsamlingen med 72 stemmer for og 10 stemmer imod, medens 18 afstod. (Res. 2534 (XXIV)).

En af 6. udvalg truffet beslutning angående aflønningen af medlemmer af mæglingskommissioner, m. m., blev i plenarforsamlingen godkendt med 57 stemmer for (herunder Danmark), 12 imod (bl. a. Sovjetunionen) medens 29 afstod.

6. udvalgs beretning: A/7797.

Ændringer i generalforsamlingens procedureregler som følge af ændringen af regel 51.

(Dagsordenens punkt 96).

6. udvalg vedtog den 8. december og plenarforsamlingen den 12. december 1969 uden debat og uden afstemning de af generalsekretæren foreslåede ændringer af generalforsamlingens procedureregler 52, 53 og 55. (Res. 2553 (XXIV)). Ændringerne tilsigter at bringe de nævnte regler i overensstemmelse med den på 23. generalforsamling vedtagne ændring af procedureregel 51, hvorefter generalforsamlingens arbejdsprog udvides til også at omfatte russisk (udover engelsk, fransk og spansk), jfr. herom beretningen til folketinget om 23. samling, pag. 150.

6. udvalgs beretning: A/7846.

Det økonomiske og sociale Råds beretning.

(Dagsordenens punkt 12.)

Samtidig med foranstående punkt, behandlede 6. udvalg paragrafferne 764-770 i ECOSOC's beretning (dok. A/7203) omhandlede procedureregler for konsultationer i økonomiske og sociale spørgsmål inden for FN-systemet, der af generalkomiteen var tildelt både 6. og 2. udvalg. 6. udvalg indskrænkede sig til at tage 2. udvalgs henstilling om at udsætte spørgsmålets behandling *sine die* til efterretning.

6. udvalgs beretning: A/7846.

Tvang mod luftfartøjer under flyvning til at ændre bestemmelsessted („hijacking“).

(Dagsordenens punkt 105).

Ovennævnte dagsordenpunkt henvistes til behandling i 6. udvalg, hvor den nederlandske repræsentant den 19. november 1969 introducerede et af 30 lande, herunder de fem nordiske, fremlagt resolutionsforslag, der opfordrer stater til at tage alle passende forholdsregler for at sikre, at den nationale lovgivning hjemler effektive retslige skridt i tilfælde af tvang mod luftfartøjer under flyvning, det være sig tvang ved ulovlig indgriben, bemægtigelse eller anden uretmæssig udøvelse af kontrol ved anvendelse af magt eller trusel derom. Endvidere anmodes stater om at sikre, at personer ombord, som begår sådanne handlinger, bliver retsforfulgt, og der tilsiges i resolutionsforslaget fuld støtte til de bestræbelser, som „International Civil Aviation Organization“ (ICAO) udfolder med henblik på snarest at få udarbejdet og gennemført en konvention, ifølge hvilken bl. a. uretmæssig bemægtigelse af civile luftfartøjer skal anses for en forbrydelse og gerningsmanden retsforfølges. Endelig opfordres stater til at ratificere eller tiltræde Tokyo-konventionen af 1963 angående lovovertrædelser og visse andre handlinger begået om bord i luftfartøjer.

Introduktionen af resolutionsforslaget gav ikke anledning til nogen debat, og der var iøvrigt i udvalget enighed om også senere under debatten forud for forslaget vedtagelse så vidt muligt at søge undgået politisk sensitive emner. I denne forbindelse fremhævede den nederlandske repræsentant i sin tale bl. a., at det var nødvendigt for FN at rette opmærksomheden mod de juridiske forholdsregler, som regeringer kunne gennemføre. Debatten i forbindelse med afstemningen om forslaget den 5. december 1969 rummede derfor — bortset fra et cubansk indlæg — ikke politiske udtalelser, men i det væsentlige alene betragtninger af overvejende juridisk art. I flere latinamerikanske indlæg pegedes på de problemer, som den latinamerikanske opfattelse af asylretten rejste i forbindelse med hijackingsspørgsmålet. Der var i udvalget enighed om, at vedtagelsen af resolutionsforslaget ikke kunne virke præjudicerende på stater internationale rettigheder og pligter med hensyn